

סיפורו של אלוהים, הסיפור שלנו

שיעור 20 : נבואות משיחיות

”כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח.” (ברכות ל”ד, ב’)

”צריך שיתקיים כל הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתהלים.” (לוק' כד 44)

נבואה	נבואה בתנ"ך	הגשמה בברית החדשה
זרע של האשה	ואיבה אשית בינד ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: (בר' ג 15)	אבל כאשר מלאה העת שלח אלהים את בנו, לילד אשה וכפוף לתורה... (גל' ד 4)
בן אברהם	והתברכו בזרעך כל גויי הארץ. (בר' כב 18)	ספר היוחסין של ישוע המשיח בן-דוד בן-אברהם: (מתי א 1)
כוכב מיעקב	דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישׂאל... וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: (במ' כד 17 – 19)	ישוע... בן יעקב, בן יצחק, בן אברהם (לוק' ג 34)
משבט יהודה	לא-גסור שבט מיהודה ומחקה מבין רגליו עד פי-גבא שילה ולו יקתה עמים: (בר' מט 10)	ישוע... בן יהודה (לוק' ג 33) הנה נצח האריה משבט יהודה, שרש דוד, לפתח את הספר (הית' ה 5)
נביא כמשה	נביא מקרוב מאחיד פמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעו: (דב' יח 15, גס 18)	ראו האנשים את האות שעשה ואמרו: "זהו באמת הנביא שבא אל העולם." (יוח' ו 14)
זרע של דוד	הנה מיים באים נאם-יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: בימיו תנשע יהודה וישׂאל ישכן לבטח וזה שמו אשר-יקראו יהוה צדקנו: (יר' כג 5 – 6)	ספר היוחסין של ישוע המשיח בן-דוד בן-אברהם: (מתי א 1)
בן האלוהים	אאספרה אל-חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ולדתיך: (תה' ב 7, גס משלי ל 4)	והנה קול מן השמים אומר: "זה בני אהובי אשר בו חפצתי." (מתי ג 17)
נולד מבתולה (עלמה)	לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל: (יש' ז 14)	אמרה מרים אל המלאך, "איך יהיה הדבר הזה, הרי אינני יודעת איש?" השיב המלאך ואמר: "רוח הקדוש תבוא עליך וגבורת עליו תצל עליך. לכן קדוש יקרא הילוד, בן-אלהים. (לוק' א 34 – 35)
נולד בבית לחם	ואתה בית-לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישׂאל ומוצאתיו מקדם מימי עולם: (מיכ' ה 1)	וגם יוסף, שהיה מבית דוד וממשפחתו, עלה מן הגליל אל יהודה, מהעיר נצרת לעיר דוד הנקראת בית לחם, להתפקד עם מרים ארוסתו והיא הרה. כאשר היו שם מלאו ימיה ללדת. (לוק' ב 4 – 6)
פועל בגליל	הקל ארצה זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים: העם ההלכים בחושך ראו אור גדול ישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם: (יש' ח 23-1 ט)	הוא עזב את נצרת ובא לגור בכפר נחום ליד הים, בחבל זבולון ונפתלי. (מתי ד 13)
עושה ניסים	אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה: אז ידלג פאיל פסח ותרו לשון אלם כי-נבקעו במדבר מים ונהלים בערבה: (יש' לה 5 – 6)	באותה עת רפא רבים ממהלות, מנגעים ומרוחות רעות, ולעורים רבים העניק מאור עינים. (לוק' ז 21)
אור לגוים	והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: (יש' יא 10)	ישוע יצא משם ופרש אל סביבות צור וצידון. (מתי טו 21)
נכנס לירושלים על חמור	גילי מאד בת-ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על-חמור ועל-עיר בן-אתנות: (זכ' ט 9)	"לכו אל הכפר... תמצאו אתו קשורה ועיר אתה... הם הביאו את האתון ואת העיר ולאחר ששמו עליהם את בגדיהם הוא נשב עליהם." (מתי כא 2, 7)
אבן מאסו הבונים	נבזה ונדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו: (יש' נג 3)	"צריך שבו-האדם יסבל הרבה, שהזקנים וראשי הכהנים והסופרים ידחוהו, שינהרג ובימים השלישי יקום." (לוק' ט 22)
נמכר ל-30 מטבעות כסף	אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: מאת יהוה היתה זאת היא נפלות בעינינו: (תה' קיח 22 – 23)	הלך אחד מן השנים-עשר, יהודה איש קריות שמו, אל ראשי הכהנים ואמר: "מה אתם רוצים לתת לי ואני אמסר אותך לכם?" נתנו לו שלושים שקלי כסף ומאותה עת חפש הדמנות להסגיר אותו. (מתי כו 14 – 16)

נבגד על ידי חבר	גם-איש שלומי אשר-בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: (תה' מא 10)	המסגיר אותו הקדים לתת סימן באמרו: "מי שאתן לו נשיקה זה הוא... " מיד נגש אל ישוע ואמר: "שלום, רבי", ונשק אותו. (מתי כו 48-49)
כנוע ועניו	לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו: קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט: (יש' מב 2 – 3) נגש והוא נענה ולא יפתח-פיו פשה לטבח יובל וכרחל לפני גזייה נאלמה ולא יפתח פיו: (יש' נג 7)	קם הכהן הגדול ושאל אותו: "אינך משיב דבר על מה שאלה מעידיים נגדך אוכלם ישוע שתק. (מתי כו 62 – 63)
מוכה ומושפל	גוי נתתי למכיס ולחני למרטים פני לא הסתרתי מפלמות נרק: (יש' נ 6)	אז נרקו בפניו והכוהו באגרוף... (מתי כו 67)
נדקר	פארי (כארו) ידי ורגלי: (תה' כב 17) ושפכתי על-בית דויד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר-דקרו. (זכ' יב 10)	כשבאו אל המקום הנקרא גלגתא צלבו אותו שם (לוק' כג 33) אוכלם אחד החילים דקר את צדו ברמח ומיד יצאו דם ומים. (יוח' יט 34)
הפילו גורל על בגדיו	חלקו בגדי להם ועל-לבושיי הפילו גורל: (תה' כב 19)	החילים לקחו את בגדיו וחלקום לארבעה חלקים... הם לקחו גם את הכתנת... אמרו זה אל זה: "אל נא נקרע אותה, אלא נפיל עליה גורל למי תהיה." (יוח' יט 23 – 24)
ניתן חומץ לשותות	ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמץ: (תה' סט 22)	ונתנו לו לשותות יין מהויל במרורת צמח הראש. (מתי כו 34)
הוקרב עבור חטאינו	אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנוהו נגוע מכה אלהים ומענה: והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא-לנו: כלנו כצאן תעינו איש לדרך פנינו ויהנה הפגיע בו את עון כלנו: נגש והוא נענה ולא יפתח-פיו פשה לטבח יובל וכרחל לפני גזייה נאלמה ולא יפתח פיו... כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו: (יש' נג 4 – 8)	אבל פעת נגלה פעם אחת, בקץ העולמים, להסיר את החטא בקרבן עצמו. (עבר' ט 26)
עצמותיו לא נשברו	רבות רעות צדיק ומפלם יצילנו יהוה: שמר כל-עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: (תה' לד 20 – 21, גם שמי' יב)	כשבאו אל ישוע נראו שהוא כבר מת, לא שברו את שוקיו. (יוח' יט 33)
קם מן המתים	כי לא-תעלב נפשי לשאול לא-תתן חסידך לראות שחת: (תה' טז 10)	אמר המלאך אל הנשים: "אל תפחדנה אתן. אני יודע כי את ישוע שנצלב אתן מחפשות. הוא איננו כאן, שְהרי קם לתחייה." (מתי כו 5 – 6)
עלה שמימה	עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם. (תה' סח 19)	נשא מעליהם בעודם מסתפלים, וענן נטל אותו מנגד עיניהם. (מח"ש א 9)
כהן על דברתי מלכי-צדק	נשבע יהוה ולא ינחם אתה-כהן לעולם על-דברתי מלכי-צדק: (תה' קי 4)	כן גם המשיח לא נטל לעצמו את הכבוד להיות כהן גדול, אלא קבל זאת מאת האומר אליו, "בני אתה, אני היום ילדתיך כמו שגם במקום אחר הוא אומר, "אתה-כהן לעולם על-דברתי מלכי-צדק. (עבר' ה 5)
יושב לימין האב	נאם יהוה לאדני שבי לימיני עד-אשית איניך הדם לרגליך: (תה' קי 1)	מעתה תראו את בן-האדם יושב לימין הגבורה ובא עם ענני השמים. (מתי כו 64)
זמן ביאתו	הפסל = ארבע מלכויות: בבל, פרס, יוון, ורומא (דני' ב)	ישוע הופיע בזמן כיבוש הרומאי של יהודה.
לפני חורבן הבית	מן-מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד-משיח נגיד שבועים שבועה ושבועים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים: ואחרי השבועים ששים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא. (דני' ט 25 – 26)	א. 69 "שבועים" ("שבוע" = 7 שנים) בין הצו לבנות ירושלים (445 לפנה"ס) לבין ביאת המשיח. ב. 69 "השבועות" של 7 שנים = 483 שנים בבליות של 360 יום = 476 שנים יוליאניות. ג. 445 לפנה"ס + 476 שנה = 32 לספירה
שתי משימות	רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי-לב לקרא לשבויים דרור ולאסורים פקח-קוח: לקרא שנת-רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל-אבלים: (יש' סא 1)	עורים רואים, פסחים מהלכים, מצרעים מטהרים, חרשים שומעים, מתים קמים, עניים מתבשרים. (מתי יא 5) הן עתיד בן-האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואז ישלם לכל איש כמעשהו. (מתי טז 27)
נקרא אלוהים	כי-ילד ילד-לנו בן נתן-לנו ותהי המשנה על-שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי-עד שר-שלום: (יש' ט 5, יר' כג 6)	השיב להם ישוע: "אמן אמן אני אומר לכם, בטרם היות אברהם, אני הוא. (יוח' ח 58) השיב תאמא ואמר לו: "אדוני ואלהי." (יוח' כ 28)